

[Marichen Nielsen.]

Staten overtog pr. 1. januar 1949 Det kgl. Musikkonservatorium og overtog pr. 1. april 1963 Det jydsk Musikkonservatorium. Fra 1. april 1964 meddeltes statsstøtte til de øvrige musikkonservatorier, og i forbindelse med vedtagelsen i 1968 om statsstøtte til musikkonservatorier i Esbjerg, Ålborg og Odense blev det klart tilkendegivet, at staten burde overtage den fulde økonomiske forpligtelse i forbindelse med en ny lovrevision. Dette skridt tages nu fuldt ud. Staten overtager musikkonservatorierne i Esbjerg, Ålborg og Odense og ligestiller dermed i økonomisk henseende disse med musikkonservatorierne i København og Århus.

Udviklingen af konservatorieordningen bygger på musikkommissionens betænkning af 1963 samt den betænkning om landsdelskonservatorier, der er afgivet den 8. oktober 1971. Som nævnt findes der i dag fem musikkonservatorier. De to er statslige, mens Esbjerg, Ålborg og Odense er private, selvejende institutioner, der har været ledet af en lokalbestyrelse, og hvis økonomiske baggrund i henhold til lov af 31. maj 1968 er et statstilskud på tre fjerdedele samt et kommunalt tilskud på en fjerdedel af driftsudgifterne.

Samtlige fem konservatorier har grundlæggende undervisning til alle musikalske uddannelser og til den afsluttende uddannelse af musikpædagoger og professionelle musikudøvere af forskellig slags: orkestermusikere, kirkemusikere, korskangere og akkompagnatører. Den videregående uddannelse af solister, dirigenter og komponister foregår alene ved konservatorierne i Århus og København.

Denne konservatorieordning skal stort set videreføres ved de tre konservatoriers overgang til statsdrift, dog foreslås det, at der i særlige tilfælde åbnes mulighed for, at en videregående uddannelse f. eks. til solist kan gives ved et landsdelskonservatorium. Som noget nyt peges på, at man bør finde frem til en vis arbejdsdeling mellem konservatorierne, så særlig udgiftkrævende fag kun varetages på et eller på enkelte af konservatorierne. Der er ikke i udvalgsbetænkningen fremsat konkrete forslag herom, men ministeriet mener, at noget sådant bør ske efter forhandling med konservatorierne, ligesom

samtlige konservatorier bør deltage i udarbejdelsen af fælles studieplaner og eksamens- og censorordninger.

Der bør endvidere etableres et konservatorieråd, der dels skal koordinere uddannelserne, dels skal være rådgivende over for ministeriet i faglige og økonomiske spørgsmål. Konservatorierådet foreslås sammensat af lærere, administration og studerende fra samtlige konservatorier. Det tænkes værende på 6 medlemmer, og det ser ud, som om man ved dette forslag har fået alle interesser repræsenteret i rådet. Det vil jeg gerne have bekræftet af ministeren.

Ved konservatorierne i Århus og København er der et nært samarbejde med universiteterne, idet de musikvidenskabelige studerende får deres praktiske undervisning på konservatorierne. Et sådant samarbejde tænkes videreudbygget ikke blot med de kommende universitetscentre, men også med andre uddannelsesinstitutioner i områderne, først og fremmest med seminariernes musikuddannelse og med Danmarks Lærerskole i Esbjerg, Odense og Ålborg. Konservatorierne bliver dermed en del af et bredere uddannelsesmiljø, hvilket er meget ønskeligt.

I udvalgsbetænkningen fra oktober 1971 er der et afsnit om musikpædagoguddannelsen. Man foreslår den ændret derhen, at den skal kunne bruges til almen musikundervisning på flere niveauer. Dette afsnit har jeg læst med særlig interesse. Jeg tror, der er brug for sådanne musikpædagoger, der vil få en stor arbejdsmark at opdyrke. Jeg vil ikke påstå, at vi her i Danmark har glemt at spille og synge, men vi har ligesom glemt at spille og synge hvordan. Der er jo mange muligheder at udtrykke sig på musikalsk. Vi ved, at instrumenter stadig væk er i hjemmene, og jeg kan nævne de nye: guitarer, båndoptagere og stereoanlæg, som jo næsten i dag hører med til enhver ungs standardudstyr. Bare der dog også en gang imellem fulgte vejledning og viden med om at bruge tingene på den rette måde! Nogle skoler tager tingene op, korsang drives stadig væk her og i foreninger, og en tak skal lyde til de musikfolk og til Danmarks radio for den indsats, der er ydet. Bare man dog kunne hjælpe de unge til at udvælge og lytte på den rigtige måde! Den inspiration, der kan